

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2014. gada 10. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa —
Direktīva 2004/114/EK — 6., 7. un 12. pants — Nosacījumi attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu
studiju nolūkā — Atteikums uzņemt personu, kura atbilst minētajā direktīvā paredzētajiem
nosacījumiem — Kompetento iestāžu rīcības brīvība

Lieta C-491/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 5. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 13. septembrī, tiesvedībā

Mohamed Ali Ben Alaya

pret

Bundesrepublik Deutschland.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],
A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, pārstāvis,
- Beļģijas valdības vārdā – *L. Van den Broeck* un *C. Pochet*, pārstāves,
- Igaunijas valdības vārdā – *N. Grünberg*, pārstāve,
- Grieķijas valdības vārdā – *T. Papadopoulou*, pārstāve,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *L. Christie*, pārstāvis, kam palīdz *J. Holmes*, *barrister*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Wils* un *M. Condou-Durande*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 12. jūnijā tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvas 2004/114/EK par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā (OV L 375, 12. lpp.) 12. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *M. A. Ben Alaya* un *Bundesrepublik Deutschland* par šis pēdējās atteikumu viņam piešķirt vīzu studiju nolūkā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2004/114 preambulas 6., 7., 14., 15. un 24. apsvērumā ir noteikts:
 - “(6) Viens no Kopienas rīcības mērķiem izglītības jomā ir Eiropu kopumā padarīt par augsta līmeņa mācību un arodmaicību pasaules centru. Šīs stratēģijas būtisks faktors ir veicināt trešo valstu pilsoņu iespējas doties uz Kopienas mācību nolūkos. Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem pieder pie tās.
 - (7) Šajā Direktīvā migrācija, kas pēc definīcijas ir pagaidu parādība un nav atkarīga no situācijas uzņēmējas dalībvalsts darba tirgū, nozīmē abpusēju gan iesaistīto migrantu un to izcelsmes valsts, gan uzņēmējas dalībvalsts bagātināšanos, kā arī palīdz veicināt citu kultūru iepazīšanu.
- [..]
- (14) Uzņemšanu nolūkos, kas paredzēti šajā direktīvā, var atteikt, ja ir pietiekami pamatoti iemesli. Jo īpaši uzņemšanu var atteikt, ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar faktu novērtējumu attiecīgais trešās valsts pilsonis potenciāli apdraud sabiedrisko kārtību vai valsts drošību. Sabiedriskās kārtības jēdziens var attiekties uz sodāmību par smaga nozieguma izdarīšanu. Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka sabiedriskās kārtības un valsts drošības jēdziens attiecas arī uz tiem gadījumiem, kad trešās valsts pilsonis pieder vai ir piederējis apvienībai, kas atbalsta terorismu, atbalsta vai ir atbalstījis šādu apvienību, vai kam ir vai kādreiz ir bijuši ekstrēmista nolūki.
- (15) Ja rodas šaubas par uzņemšanas pieteikuma iesniegšanas iemesliem, dalībvalstīm būtu jāspēj pieprasīt jebkurus pierādījumus, kas nepieciešami tā patiesuma novērtēšanai, jo īpaši, pamatojoties uz pretendenta paredzētajām mācībām, lai apkarotu šajā direktīvā paredzētās procedūras ļaunprātīgu un nepareizu izmantošanu.
- [..]
- (24) Tā kā dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šīs direktīvas mērķus, proti, paredzēt nosacījumus attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā, un šīs direktīvas mēroga un seku dēļ tos

var sasniegt labāk Kopienas līmenī, Kopiena var paredzēt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kurš izklāstīts minētajā pantā, šī direktīva paredz tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.”

4 Direktīvas 2004/114 1. pantā “Priekšmets” ir paredzēts:

“Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt:

- a) nosacījumus attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas ilgāks par trim mēnešiem, studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā;
- b) noteikumus par procedūrām trešo valstu pilsoņu uzņemšanai dalībvalstu teritorijā minētajos nolūkos.”

5 Šīs direktīvas 3. panta “Darbības joma” 1. punktā ir paredzēts, ka tā attiecas uz “trešo valstu pilsoņiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus studiju nolūkā uzņem attiecīgas dalībvalsts teritorijā” un ka “dalībvalstis var arī pieņemt lēmumu šo direktīvu piemērot trešo valstu pilsoņiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus uzņem skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā”.

6 Šīs direktīvas 4. panta “Labvēlīgāki noteikumi” 2. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības pieņemt vai uzturēt spēkā noteikumus, kas ir labvēlīgāki personām, uz kurām tā attiecas.”

7 Direktīvas 2004/114 II nodaļa “Uzņemšanas nosacījumi” ietver 5.–11 pantu.

8 Šīs nodaļas 5. pants “Princips” ir formulēts šādi:

“Trešās valsts pilsoni saskaņā ar šo direktīvu uzņem ar nosacījumu, ka ir pārbaudīti dokumentāri pierādījumi par to, ka viņš/viņa atbilst 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī attiecīgajai kategorijai piemērojamajiem nosacījumiem, kas izklāstīti 7. līdz 11. pantā.”

9 Saskaņā ar šīs nodaļas 6. pantu “Vispārīgi nosacījumi”:

“1. Trešās valsts pilsonis, kas iesniedz uzņemšanas pieteikumu 7. līdz 11. pantā minētajos nolūkos:

- a) uzrāda derīgu ceļošanas dokumentu, kā noteikts attiecīgas valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var pieprasīt, ka ceļošanas dokumenta derīguma termiņš ietver vismaz plānoto uzturēšanās laiku;
- b) ja saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem viņš/viņa ir nepilngadīgais/-gā – uzrāda vecāku atļauju par plānoto uzturēšanos;
- c) apdrošināts slimību gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, pret kuriem attiecīgā dalībvalstī parasti ir apdrošināti tās pilsoņi;
- d) nav atzīts par tādu, kas apdraud sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai sabiedrības veselību;
- e) ja attiecīgā dalībvalsts to pieprasa – sniedz pierādījumus par to, ka viņš/viņa ir samaksājis/-jusi maksu par pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar 20. pantu.

2. Dalībvalstis atvieglo uzņemšanas procedūru trešo valstu pilsoņiem, uz ko attiecas 7. līdz 11. pants un kas piedalās Kopienas programmās, kuras veicina mobilitāti uz Kapienu vai Kapienā.”

- 10 Direktīvas 2004/114 II nodaļas 7.–11. pants attiecas uz īpašiem nosacījumiem, kas piemērojami studentiem, skolēniem, praktikantiem vai stažieriem bez atalgojuma un brīvprātīgajiem darbiniekiem. Šīs direktīvas 7. panta “Īpaši nosacījumi studentiem” 1. punktā noteikts:

“Papildus 6. pantā izklāstītajiem vispārīgiem nosacījumiem trešās valsts pilsonis, kas iesniedz uzņemšanas pieteikumu studiju nolūkā:

- a) bijis uzņemts studijām augstākajā mācību iestādē;
 - b) sniedz attiecīgas dalībvalsts pieprasītos pierādījumus par to, ka viņam/viņai ir pietiekami līdzekļi, lai uzturēšanās laikā segtu uzturēšanās izmaksas, studiju izmaksas un ceļojumu izmaksas arī atpakaļceļam. Neskarot katra gadījuma atsevišķu izskatīšanu, dalībvalstis dara zināmu atklātībai šā noteikuma piemērošanai noteikto minimālo summu mēnesī;
 - c) ja attiecīgā dalībvalsts tos pieprasa – sniedz pierādījumus par to, ka viņam/viņai ir pietiekamas zināšanas valodā, kurā notiek paredzētais kurss;
 - d) ja attiecīgā dalībvalsts tos pieprasa – sniedz pierādījumus par to, ka viņš/viņa ir samaksājis/-jusi iestādes uzliktās maksas.”
- 11 Direktīvas 2004/114 III nodaļā “Uzturēšanās atļaujas” ir ietverti noteikumi par uzturēšanās atļauju katrai šajā direktīvā minētajai personu kategorijai. Šīs direktīvas 12. pantā “Uzturēšanās atļauja studentiem” paredzēts:

“1. Uzturēšanās atļauju studentam izsniedz vismaz un vienu gadu, un tā ir atjaunojama, ja turētājs joprojām atbilst 6. un 7. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja mācību studiju ilgums ir isāks par gadu, atļauja ir derīga uz kursa laiku.

2. Neskarot 16. pantu, uzturēšanās atļaujas atjaunošanu var noraidīt vai atļauju var anulēt, ja tās turētājs:

- a) neievēro ierobežojumus, ko uzliek attiecībā uz saimniecisko darbību pieejamību saskaņā ar 17. pantu;
- b) negūst pieņemamus panākumus studijās saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai administratīvo praksi.”

Vācijas tiesības

- 12 Likuma par ārvalstnieku uzturēšanos, nodarbinātību un integrāciju Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā (*Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet*; turpmāk tekstā – “*AufenthG*”) tā 2008. gada 25. februāra redakcijā (*BGBI. I*, 162. lpp.) 6. panta “Vīza” 3. punktā ir paredzēts:

“Ilgtermiņa uzturēšanās gadījumā ir jāsaņem Vācijas federatīvās teritorijas vīza (valsts vīza), ko izsniedz pirms ieceļošanas. Šo vīzu izsniedz atbilstoši spēkā esošajiem noteikumiem par uzturēšanās atļauju, ES zilo karti, apmešanās atļauju un pastāvīgu uzturēšanās atļauju ES. [...]”

- 13 Šī likuma 16. panta “Studijas, valodu kursi, mācības” 1. punktā ir noteikts:

“Ārvalstniekam var piešķirt uzturēšanās atļauju studiju nolūkā valsts vai valsts apstiprinātā augstākajā mācību iestādē vai salīdzināmā mācību iestādē. Studijām paredzētas uzturēšanās mērķis ietver valodu kursus, lai sagatavotos studijām, kā arī skolas ārvalstniekiem apmeklēšanu, lai sagatavotos studijām

augstākajā mācību iestādē (sagatavošanās pasākumi studijām augstākajā mācību iestādē). Studijām paredzētu uzturēšanās atļauju var piešķirt tikai tad, ja ārvalstu pilsoni ir uzņēmusi mācību iestāde; nosacīta uzņemšana ir pietiekama. Valodas, kurā nodrošina apmācību, zināšanas apliecināsi pierādījumi nav prasīti, ja valodas zināšanas jau ir tikušas ņemtas vērā saistībā ar lēmumu par uzņemšanu vai ja ir paredzēts, ka tās ir jāiegūst sagatavošanās pasākumu studijām ietvaros. Veicot pirmo piešķiršanu un to pagarinot, studijām paredzētas uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš ir vismaz viens gads un nedrīkst pārsniegt divus gadus studijām un sagatavošanās pasākumiem studijām; to var pagarināt, ja apmācības mērķis vēl nav sasniegts un atbilstīgā laikposmā joprojām var pastāvēt.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 14 *M. A. Ben Alaya* ir Tunisijas pilsonis, kurš ir dzimis 1989. gada 19. februārī Vācijā. 1995. gadā viņš atstāja Vāciju, lai pārceltos uz dzīvi Tunisijā.
- 15 Pēc tam, kad *M. A. Ben Alaya* 2010. gadā ieguva vidējo izglītību un Tunisijā iestājās Universitātē, lai studētu informātiku, viņš veica pasākumus, lai varētu uzsākt bakalaura studijas Vācijā. Viņš vairākkārt tika pielaists matemātikas studijām *Technische Universität Dortmund* [Dortmundes Tehniskajā universitātē]. *M. A. Ben Alaya* Vācijas kompetentajās iestādēs vairākkārt iesniedza pieteikumus studentu vīzas saņemšanai, lai varētu uzsākt šīs studijas vai piedalīties universitātes organizētos valodas kursus ārvalstniekiem, kas vēlas studēt augstskolā. Šie visi viņa pieteikumi tika noraidīti.
- 16 Pēdējā lēmuma par atteikumu *M. A. Ben Alaya* piešķirt vīzu, kas datēts 2011. gada 23. septembrī, pamatā ir šaubas attiecībā uz viņa motivāciju studēt, ņemot vērā it īpaši viņa iepriekš iegūtās nepietiekamās atzīmes, sliktās vācu valodas zināšanas un saiknes starp viņa izvēlēto studiju virzienu un karjeras plāniem nepastāvēšanu.
- 17 2011. gada 1. novembrī *M. A. Ben Alaya* par šo lēmumu vērsās iesniedzējtiesā, lai panāktu, ka viņam tiek izsniegta vīza studiju nolūkā atbilstoši *AufenthG* 16. panta 1. punktam. Viņš apgalvo, ka viņa zināšanas ir pietiekamas matemātikas studijām un ka studiju laikā viņu uzturēs viņa tēvs, kurš dzīvo Vācijā.
- 18 Iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai gadījumā, ja Direktīvas 2004/114 6. un 7. pantā minētie uzņemšanas nosacījumi ir izpildīti, šī direktīva sniedz tiesības studentu vīzas saņemšanai saskaņā ar tās 12. pantu, nepieļaujot valsts pārvaldes iestāžu rīcības brīvību. Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka Vācijas tiesas valsts iestādēm atzīst rīcības brīvību atteikt vīzas studiju nolūkā piešķiršanu, un šīs vīzas izsniegšanas nosacījumus reglamentē *AufenthG* 16. panta 1. punkts.
- 19 Šī tiesa uzskata, ka Direktīvā 2004/114 ir atzītas tiesības uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu dalībvalsts teritorijā studiju nolūkā, ja ir izpildīti minētie nosacījumi, un valsts iestādes nevar attiecībā uz lēmumu par uzņemšanu izmantot rīcības brīvību.
- 20 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Berlin* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīva [2004/114] pamato saistošas tiesības uz studijām paredzētās vīzas un ar to saistītās uzturēšanās atļaujas izsniegšanu saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantu, ja ir izpildīti uzņemšanas nosacījumi, proti, [šīs direktīvas] 6. un 7. panta nosacījumi, un nav nekāda iemesla uzņemšanas atteikumam atbilstoši [šīs pašas] direktīvas 6. panta 1. punkta d) apakšpunktam?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 21 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2004/114 12. pants jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums savā teritorijā uzņemt trešās valsts pilsoni, kurš šajā teritorijā studiju nolūkā vēlas uzturēties ilgāk par trīs mēnešiem, ja šis pilsonis atbilst šīs direktīvas 6. un 7. pantā paredzētajiem uzņemšanas nosacījumiem.
- 22 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. it īpaši spriedumu *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 Pirmkārt, attiecībā uz Direktīvas 2004/114 vispārējo struktūru vispirms jānorāda, ka šīs direktīvas 5. pantā paredzēts, ka trešās valsts pilsoņa uzņemšana atbilstoši šai direktīvai ir pakļauta lietas materiālu pārbaudei, no kuras jāizriet, ka pieteikuma iesniedzējs atbilst Direktīvas 2004/114 6. pantā paredzētajiem vispārīgajiem nosacījumiem un, ja runa ir par trešās valsts pilsoni, kurš vēlas tikt uzņemts studiju nolūkā, šis pašas direktīvas 7. pantā minētajiem īpašajiem nosacījumiem.
- 24 It īpaši dalībvalstis var pārliecināties, vai saskaņā ar Direktīvas 2004/114 6. panta 1. punkta d) apakšpunktu, to skatot, ņemot vērā šīs direktīvas preambulas 14. apsvērumu, nepastāv ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai sabiedrības veselību saistīti iemesli, kas var pamatot šāda pilsoņa uzņemšanas atteikumu.
- 25 Tad, ja minētās direktīvas 6. un 7. pantā paredzētie vispārīgie un īpašie uzņemšanas nosacījumi ir izpildīti, dalībvalsts izsniedz studenta uzturēšanās atļauju atbilstoši šīs pašas direktīvas 12. pantam.
- 26 Visbeidzot, jānorāda, ka Direktīvas 2004/114 3. pantā paredzēta atšķirība starp, no vienas puses, tiesību normām par trešo valstu pilsoņiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus dalībvalsts teritorijā uzņem studiju nolūkā, un, no otras puses, tiesību normām par trešo valstu pilsoņiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus uzņem skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā. Šīs pirmās tiesību normas dalībvalstīm ir obligātas, savukārt šo pēdējo transponēšana ir atstāta to rīcības brīvībai. Šī atšķirība norāda uz centieniem sasniegt dalībvalstu tiesību aktu par ieceļošanu un uzturēšanos zināmu tuvināšanas līmeni.
- 27 Tādējādi no Direktīvas 2004/14 tiesību normām, tās skatot kopsakarā, izriet, ka, piemērojot tās 12. pantu, uzturēšanās atļauja ir jāizsniedz trešo valstu studentiem, tiklīdz tie atbilst šīs direktīvas 6. un 7. pantā izmeļoši uzskaitītajiem vispārīgajiem un īpašajiem uzņemšanas nosacījumiem.
- 28 Otrkārt, attiecībā uz Direktīvas 2004/114 mērķiem no tās 1. panta a) punkta, to skatot kopā ar tās preambulas 24. apsvērumu, izriet, ka šīs direktīvas mērķis ir paredzēt nosacījumus attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu dalībvalstu teritorijā studijām uz laiku, kas ilgāks par trim mēnešiem.
- 29 Šajā ziņā Tiesa jau ir norādījusi, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/114 preambulas 6. un 7. apsvērumu tās mērķis ir veicināt studentu, kas ir trešo valstu pilsoņi, mobilitāti doties uz Savienību mācību nolūkos, un šīs mobilitātes mērķis ir veicināt to, lai Eiropu padarītu par mācību un profesionālās apmācības pasaules augsta līmeņa centru (spriedums *Sommer*, C-15/11, EU:C:2012:371, 39. punkts). It īpaši šīs direktīvas preambulas 6. apsvērumā norādīts, ka dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem iekļaujas mēģinājumos sasniegt šo mērķi.
- 30 Atļaut dalībvalstij attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju nolūkā paredzēt papildu nosacījumus attiecībā papildus Direktīvas 2004/114 6. un 7. pantā paredzētajiem nozīmētu vērsties pret šo mērķi veicināt šādu pilsoņu mobilitāti.

- 31 Tādējādi no Direktīvas 2004/114 vispārējās struktūras un mērķiem izriet, ka, piemērojot šīs direktīvas 12. pantu, dalībvalstīm ir pienākums izsniegt uzturēšanās atļauju studiju nolūkā pieteicējam, kurš atbilst šīs direktīvas 6. un 7. pantā minētajām prasībām, jo šajās tiesību normās izsmēloši paredzēti gan vispārējie, gan īpašie nosacījumi, kuri jāizpilda uzturēšanās atļaujas studiju nolūkā pieprasītājam, gan iemesli, kas var pamatot atteikumu viņu uzņemt.
- 32 Turklāt šādu Direktīvas 2004/114 12. panta interpretāciju apstiprina šīs direktīvas 4. panta 2. punktā paredzētā iespēja, saskaņā ar kuru dalībvalstis var pieņemt noteikumus, kas ir labvēlīgāki personām, uz kurām tā attiecas. Uzskatīt, ka dalībvalstis var pievienot citus uzņemšanas nosacījumus, kas nav paredzēti Direktīvā 2004/114, nozīmētu ierobežot šo personu uzņemšanas nosacījumus, kas būtu pretrunā minētā 4. panta 2. punkta mērķim.
- 33 Ir taisnība, ka Direktīvā 2004/14 ir atzīta dalībvalstu rīcības brīvība, pārbaudot uzņemšanas pieteikumus. Tomēr jāuzsver, kā atzīmējis ģenerālvokāts savu secinājumu 49. punktā, ka rīcības brīvība, kāda ir valsts iestādēm, attiecas vienīgi uz šīs direktīvas 6. un 7. pantā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī šajos ietvaros – uz nozīmīgo faktu izvērtēšanu, lai noteiktu, vai direktīvas iepriekš minētajos pantos norādītie nosacījumi ir izpildīti, un tostarp, vai nepastāv ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai sabiedrības veselību saistīti iemesli, kas liedz trešās valsts pilsoņa uzņemšanu.
- 34 Tādējādi, pārbaudot uzņemšanas nosacījumus, pamatojoties uz Direktīvu 2004/114, atbilstoši šīs direktīvas preambulas 15. apsvērumam dalībvalstīm nekas neliedz pieprasīt jebkurus pierādījumus, kas nepieciešami uzņemšanas pieteikuma patiesuma novērtēšanai, lai novērstu šajā direktīvā paredzētās procedūras ļaunprātīgu vai nepareizu izmantošanu.
- 35 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem šķiet izrietam, ka pamatlietā *M. A. Ben Alaya* atbilst Direktīvas 2004/114 6. un 7. pantā paredzētajiem nosacījumiem. It īpaši nešķiet, ka Vācijas iestādes pret viņu būtu atsaukušās uz kādu no šīs direktīvas 6. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem iemesliem. Tādējādi tādā situācijā kā pamatlietā šķiet, ka valsts iestādēm būtu viņam jāpiešķir uzturēšanās atļauja, un par to jāpārlicinās iesniedzējtiesai.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 2004/114 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums uzņemt savā teritorijā trešās valsts pilsoni, kurš šajā teritorijā vēlas studiju nolūkā uzturēties ilgāk nekā trīs mēnešus, ja šis pilsonis izpilda šīs direktīvas 6. un 7. pantā izsmēloši paredzētos uzņemšanas nosacījumus un šī dalībvalsts pret viņu neatsaucas uz kādu no šajā direktīvā skaidri paredzētiem iemesliem, kas pamato uzturēšanās atļaujas atteikumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvas 2004/114/EK par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums uzņemt savā teritorijā trešās valsts pilsoni, kurš šajā teritorijā vēlas studiju nolūkā uzturēties ilgāk nekā trīs mēnešus, ja šis pilsonis izpilda šīs direktīvas 6. un

7. pantā izsmēloši paredzētos uzņemšanas nosacījumus un šī dalībvalsts pret viņu neatsaucas uz kādu no šajā direktīvā skaidri paredzētiem iemesliem, kas pamato uzturēšanās atļaujas atteikumu.

[Paraksti]